

برهم کنشی اسطوره و تمثیل های سیاسی در دو دماوندیه بهار

بهناز علی پور کسگری^۱، فاطمه سلیمی^۲

۱-دانشیار دانشگاه پیام نور تهران

۲-نویسنده مسئول

چکیده

در دوره مشروطه، به مثابه نقطه عطفی در تاریخ سیاسی-اجتماعی و فرهنگی ایران واجد اهمیت ویژه ای است. در این دوران ادبیات و سیاست بیش از ادوار دیگر همگام شده اند. ملک الشعرای بهار از جمله شخصیت های سیاسی و ادبی مشروطیت شعر خود را به خدمت نشر افکار سیاسی و آگاهی بخشی توده درآورد. دماوندیه های بهار از جمله قصاید و شهرآشوب های سیاسی این دوره به شمار می روند که او با به کار بستن مولفه های ملی و اسطوره ای مانند: کوه، البرز، دیو، مادر، آتش، بند، شیر، مشت، مقاصد فرا ادبی خود را نیز به نمایش گذاشته است. شیوه بررسی مقاله حاضر توصیفی - تحلیلی بر مبنای منابع کتابخانه ای تدوین شده است و نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد که بهار با ذکر تاریخ پهلوانی و ستایش عظمت دماوند، به مثابه صورت مثالی مادر، دیو سپید حامی، پناهگاه شیران و حصار حصین دشمنان، میهن پرستان را به قیامی همه جانبه علیه ظالمان دیوصفت فرا خوانده و حماسه ای امروزی بنیاد نهاده است.

کلید واژه: ملک الشعرای بهار، کوه، دماوند، نماد، اسطوره، تمثیل